

Acésta fôia ese cate 3 côle pe luna si costa 2 fiorini v. a. pentru membrii asociatiunei, éra pentru nemembrii 3 fr. Pentru strainatate 10 franci cu porto duplu alu postei.

TRANSILVANI'A.

Fôia Asociatiunii transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu.

Abonamentul se face numai pe cate 1 anu intregu. Se abonédia la Comitétulu asociatiunei in Sibiiu, séu prin posta séu prin domni co-lectori.

Nr. 17.

Brasiovu 1. Septembre 1878.

Anulu XI.

Sumariu: Consideratiuni ortografice. (Urmare.) — Cuventu de deschidere, rostitu prin direct. despart. XI. — Recensiu-nea unoru ABCdarie romanesci. — Vesuvulu. — Din comitatulu Bistriti'a-Naseudu. — Cronic'a scolastica din Romani'a. — In temnitia. — Bibliografia.

Consideratiuni ortografice.

(Urmare).

Scopulu scientificu alu ortografiei nu póte fi de a subordina structur'a organica a limbei la capritiele cele frivole ale diferiteloru idiome si moduri de pronunciare; ci din contra — reducundu pe aceste tôte la adeverat'a loru valóre, amesuratu insusiriloru firesci ale limbei, — tient'a ortografiei se fia, de a stabili atari norme pentru scriere, cari — conservandu integritatea caracteristica a cuventulu — se lase locu de miscare libera pentru pronunciarea cea mai corecta a lui; — d. e. crescu — cresci — cresce, etc.

Acésta scriere concede pronunciarea si cea corecta a Banatianulu: cresce, si cea mai pucinu corecta a Sibiianulu: creşte, — fàra de a alterá derivatiunea etimologica a cuventulu si form'a cea naturala a gramaticei.

Intrebamu — asia dara — pe fonetisti: cu ce ratiune scientifica scriu ei: cresc — creşti — creşte? — cu ce dreptu jefuescu ei o parte a romaniloru de o pronunciare mai pretiósá decatu a loru?

Ardeleanulu — candu scrie asia, dupa cum si pronuncia: féta, mésa, tóta, frumoşa etc. nu impedece pe celu din Bucuresci se pronuncie: fata, masa, toata, frumoasa; pe candu fonetistulu candu scrie „fată“ — (si totusi pluralulu fete?) impedece si pronunciarea si scrierea mai corecta. Se fia óre ast'a ratiune scientifica?

Si coconasii dela Bucuresci, carora limb'a cea subtire — erédita dela ciocoi greci — li s'a mai ascutitu si prin guvernantele francese — cu ce resonu voru se silésca pe toti romanii de a esterminá sonulu „ci“ din terminatiunea tiune, candu — in contra analogiei din cuventele: rogatiune, intielep-tiune, plecatiune, inchinatiune etc. — scriu: consti-tutiune si constitutie, dispoziune si dispozié, na-tiune si naéie etc. etc.? (dupa cum i mai place ex-celentiei sale d-lui ministru).

De unde au luat u ei ratiunea (se nu-i di-cemu: rafi'a) scientifica, candu scriu: Cluj, Blaj, Dej etc. dupa ce se scie, cà ele se deriva din cu-ventele latine: Clusium, Blasius, Desiderius etc., si

romanii nici nu le pronuncia cu *j*, dar cu *s* muiatu: Clusiu, Blasiu, Desiu etc.?

Apoi ce consecintia scientifica potu se aiba fo- nestii cu lapedarea lui *i* in sufixele: antia, entia, intia, tiu, etc. candu scriu şedinţă, credinţă, preş, etc. — pe candu pe de alta parte si ei scriu: pa- renti, întelepţi, aştepţi, fara se lapede pe *i*?

Mai departe, — déca fonetistii cauta pentru fia- care sonu liter'a corespundiatóre, si de aceea punu la *d, s, t* cate o coditia, pentru ce nu sunt consecinti de a urmá asemenea si la *c* si *g* candu se inmóia inainte de *e* si *i*? — si pentru ce le impedece cu *h*, candu nu se inmóia? — Déca *c* si *g* au tonulu loru nestramutaveru, de ce nu scriu: incipui in locu de inchipui si gimpe in locu de ghimpe? Ori déca se inmóia, de ce nu le cinstescu si pe ele cu ordinulu celu stralucitu alu códei dobitocesci, d. e.: fac — façi, ori faç, fug — fugi, ori fug — etc. etc.

Éta asia dara din aceste pucine esemple vedemu, cà fonetistii prin modulu loru de scriere nu numai cà nu si potu ajunge scopulu de a scrie cum pronuncia, si de a afla pentru fia-care sonu si jargonu liter'a corespundietóre, — dara ei totu de-odata cadu si in cele mai mari inconsecintie, — stricandu si corumpendu formele de derivatiune ale cuvinteloru, intunecandu si complicandu regulele cele sistematice si simple ale gramaticei, — alunecandu asia pe unu terenu cu totulu strainu de natur'a limbeloru romanice.

In tôte aceste gresieli si scaderi cadu fonetistii numai si numai din cauza, cà nu au peetrunsu cu deseversire in natur'a cea eminentu euphonica a limbei romane, dupa care nu inriurinti'a cea straina, nu cârpiturile fonetice, ci aflarea reguleloru sympho- nice innascute limbei nóstre e bas'a, pe care trebuie se se stabiliseze ortografi'a romana cu litere latine.

Mai inainte de a ne esplicá mai lamuritu in pri- vinti'a ast'a, se vedemu si cealalte ratiuni, la cari se provóca fonetistii, spre justificarea sistemii loru.

Ratiuni pedagogice. Fonetistii dicu, cà: „ortografi'a fara semne e grea. E greu de a invetiá pe copii si pe straini limb'a romana cu ortografia fara semne“ etc.

Déca ortografi'a romana fara códe si córne e

grea, apoi e grea numai pentru cei lenesi si idioti, — éra pentru altii nici decum.

Altu-cum se ne ierte fonetistii, — ortografi'a nu se face nici pentru copii, nici pentru straini, cu atatu mai pucinu pentru idioti: ci pentru natiunea romana.

Ortografi'a romana se invétia de romani cá si de straini, de tineri cá si de betrani — in doue chipuri: adeca pe calea mechanica si pe calea scien-tifica.

Pe calea mechanica ori-cine o invétia, de nu mai lesne, dar celu pucinu tocmai asia de lesne fara semne, cá si cu semne; — elu cuprinde cuventulu asia dupa cum i se infacisiédia mai antaiu, si prim'a intipuire ortografica i remane pana traiesce.

Asia candu s'a introdusu dincóce de Carpati ortografi'a Cipariana, toti romanii, tineri si betrani, barbati si femei, invetiati si neinvetiati, indata au cuprinsu nou'a ortografia fara semne singuru pe calea mechanica; — si se credeti, cá pana si femeile si copiii, cari nu se ocupa seriosu de partea scien-tifica a ortografiei etimologice, scrieau si ceteau cu multu mai corectu fara semne fonetice, decatu multi fonetisti cu córne si códe din diu'a de astadi!

Déca inse cineva invétia ortografi'a romana in modu scientificu, apoi atunci chiaru cá sunt de pri-sosu si córneli si coditiele.

Fonetistulu — dupa cum amu vediutu mai susu — inca trebue se ia privire la fantan'a etimologica a cuventului, si trebue se scia cá unde se schimba d. e. vocalele: a, e in: ä, ë, etc. — apoi consonan-tele: d, s, t — in: đ, ș si ț etc. Éra déca scie, apoi nu mai are trebuintia de aceste córne si códe; — si déca totusi le-ar mai folosi, apoi ast'a ar semena cu procederea caletoriului pe calea ferata, care ar' mai luá cu sine si unu Cicerone, se-i arate drumulu.

De aci se vede, cá fonetistulu, cu sofism'a ratiunei sale pedagogice numai cade intr'unu circulu vitiosu, din care nu póte esi fara de a'si depune cór-nele si códele.

Apoi asiu vedé eu pe pedagogulu acela fone-ticu, in ce chipu va esplica elu invetiachelului seu gramatic'a fara *u* finalé, care e bas'a toturoru fle-siuniloru in genu, numeru si casu, in modu, timpu si persóna etc.? — in ce modu va capacítá elu pe scolariulu seu, cá din „tot“ cum vine „totul,“ „toată“ si „toți?“ de unde a intrat *u* între *t* si *l*? — de unde *a* între *o* si *l*? — de unde coditi'a la *ț*? — de ce se pune dupa „ț“ si unu „i“ la „toți,“ la „Marția“ etc. éra la „toița“ nu? — de ce se cetesce *peatra* si *toata* cá „pétra“ si „tóta,“ — éra: *dealbare, pream-bulu, coaliatu* etc. nu se póte ceti cá *dèlbare, prèmbulu, còliatu* etc.? — ce deosebire e între *é, ó* si *ea, oa*? cum vine din *oia* pluralulu *oi*, si din *foia* — *foi*? — cum din *rugatu*, mutandu-se *u* in *iune*, se face *rugaciune* si nu *rugatiune*, éra din *deputatu* — mutan-du-se *u* asemene in *iune*, — totusi nu se face nici: deputatiune, nici „deputaciune,“ ci „deputatiune“ séu

chiaru „deputație“ séu ambele, dupa placerea dom-nului ministru?

Vedi bine, cá unde nu e cugetare, nu e nici consecintia; unde nu e gramatica, nu póte fi vorb'a nici de ortografia!

Numai din confusiunea ast'a fonetica ni potemu esplica unele aparitiuni fonetico-ortografice cá cele urmatóre, mai cu séma candu din intemplare se mai si perde peruc'a cu códa, d. e. *Fata de minister* (fa-cia de ministeriu, ori fét'a vr'unui ministru?), — *dama de carne* (se intielege cá cu coditia); — *epistola adresata la Budău* (Buzeu) *din cauda* (caus'a) *coditei* (coditiei) *a ajuns prin Blaj* (Blasiu) *la Buda in Un-garia*. Apoi *Foita* (sic) *dela „Romanulu“ nu e cá Foita* (nu scimu „foita,“ ori „foița“) *dela „Tel. Rom.“* etc.

Ce se mai dicemu de: *cântă, mână, fugi, boboci?* etc. Sunt aceste *cânta* ori *cântă*, — *mâna* ori *mână*, — *fugi* ori *fugi*, — *boboci* ori *boboci?* etc. Si prin-cipii (die Fürsten oder Grundsätze?), *cuscrii* (cuscrii si cuscrile), *copii* (copii si copie), *domnii* (domnii ori domni?). Sunt tóte aceste fete ori fetiori?

Éta asia dara d-loru dela fonetica, v'ati insusitu pana la unu locu etimologi'a, fara se ve tieneti cu consecintia de ea! Ati luatu sarcin'a fonetismului, fàra se ve ajungeti scòpulu. Ati vrutu se inlesniti instructiunea limbei — fàra de nici o ratiune pe-dagogica.

Copii nostri invétia cu multa usiurintia alte limbi cu ortografie cu multu mai grele: cum e cea fran-cesa, cea englesa, pàna si cea germana, slava, un-gara etc. — de ce se nu póta ei invetia si ortografi'a propriei loru limbi si fàra semnele fonetice, ce nu-mai li impedece, éra nu usiuréza calea?

Dar ni se pare, cá nu disciplii, ci dascalii sunt acei ce nu-i taia capulu la ortografia.

Apoi strainulu — invetie si elu limb'a nóstra cea usióra, cum invetiamu noi pe a lui cea grea! De ce se ne facemu totu numai noi slug'a lui dêrloga?

Ratiuni economice. E destulu de cunoscutu, cá vechii romani erau calculatorii cei mai reali, si in cestiu-nile economice intreceau si pe englezii cei cu sange rece de astadi. Cu tóte aceste ei in inzestrarea cuviin-tiósá a ortografiei loru n'au crutiatu nimica. In locu de *senat* au scrisu *senatus*, in locu de *videm* — *vi-demus*, in locu de *prat* — *pratum* etc. Va se dica, in locu se lapede ceva din pronunciare, au mai adausu la ea cate doue litere *us, um* etc.

Italianulu, in locu se scria in dialectulu neapo-litanu: un uóm buon, mai bucurosu a primitu pe celu prodigu alu florentinului *uno uomo buono* etc. Asia francesulu, in locu de: *nu som, eu danse, el finis* etc. scrie *nous sommes, vous dansez, elles finis-sent* etc.

Tóte aceste s'au facutu si se facu din conside-ratiuni mai superióre si mai generóse ale sciintiei, ale insusirii limbei, ale perfectionarii ortografice etc., unde avariti'a nu are locu.

Numai romanulu fonetistu s'a vediutu indemnatu

de a fi mai moșicosu tocmai acolo unde nu trebuie, — éra unde pôte fi cu dreptu cuventu mai crutiatu, acolo e cu man'a sparta. Elu d. e. eliminéza pe *u* finalu, care e simbolulu celu mai caracteristicu alu limbei romane, care e bas'a si punctulu de manecare a întregi gramatice, care in limb'a nóstra e aceea ce in limb'a latina *us* si *um*, in cea italiána *o*; elu ilu desereditéza din drépt'a lui moscenire, in favórea lipituriloru fonetice, sub pretestu de economia.

Dar ce economia — rogu-ve! e aceea, candu lapedati unu *u* finale, si apoi incarcati cuventulu cu totu felulu de gónge, pe d'asupra si pe de desubtu, d. e.: împărtașiți, invěțătură, infășași, țărănește etc.

Ce economia mai pôte fi aceea, candu mai autaiu trebuie se scrie cuventulu, apoi se se rentórne *d'a capo*, cá se puna córnelé si apoi éra se mai face odata calea manzului, ca se puna si códele? Pana atunci etimologistulu, mergundu inainte, a mai scrisu doue trei cuvinte cu *u* finale cu totu.

Ce ar' dice lumea de unu atare caletoriu, care ajungundu cu drumulu de feru pana la prim'a statiune, s'ar' mai întórce odata cá se-si iea si bagagi'a, apoi inca odata cá se-si mai iea cu sine si niscari servitori cari se-i arate drumulu? De buna séma ar' dice, cá e coptu pentru cas'a nebuniloru. Caletoriulu cu mintea intréga între aceea a inaintatu cu trei statiuni inainte. Si vedeti, ast'a este ratiunea economica a fonetistiloru cu semnele loru, ce incurca calea pe de-o parte si pe de alt'a a cuvintelor. Pana face fonetistulu 10 statiuni, etimologistulu a percursu deja 30 de statiuni, cu tóte cá la fia-care statiune a mai statu si pausatu cate ceva si in hătêrulu lui *u* finalu.*)

Fonetistulu nu gandesce nici aceea, ce perdere economica mai are si culegatoriulu de litere, care are se adune tipariulu dintr'atate litere, cate ceru semnele cornurate si codate? D'apoi corectur'a, revisiunea?

Slavii, cari — din antagonismu catra biseric'a ortodoxa — au primitu literele latine cele nepotrivite limbei lor, — precum sunt Cechii, Polonii, Croatii, Slovaci etc. — sunt cei mai necesitati de a recurge la semnele fonetice; dar' totusi au avutu atat'a prevedere economica, incatu le-au asemnatu loculu nu mai de-asupra, nu si de desubtulu cuvintelor.

Ungurii cu ortografi'a lor eminentu fonetica s'au restrinsu pe langa punctuatiunile deasupra vocaleloru, éra consonantele derivate le au formatu — nu cu ajutoriulu de coditie, ci mai bine priu compositiune, d. e. *szeszgyár*, *gyönyörűség* etc. Si atunci candu literatii magiari isi batu capulu, cá cum aru poté ei scrie si fàra accente, cá se nu fia siliti a se mai întórce spre a le pune pe de-asupra: romanii fonetisti introducu semnele de amendoue neamurile.

Germanulu a preferitu de a acumula doue trei litere pentru espressionea unui sonu de consonanta derivata, decatu se fia silitu de a se mai întórce spre

a pune si pe de desubtulu cuventulu semne fonetice. D. e. in locu se scria: „Wirtșaft“ cu coditia, mai bine mai adauga doue-trei litere si scrie *Wirthschaft* si merge inainte. Englesulu asemenea, pentru-cà timpulu e moneta!

Fonetistii, din economi'a lor cea intortocata, mai bine mutiléza cuventele, cá se face locu codârelor: *đ*, *ș*, *ț*, decatu se conserve pe semi *i*, ce le inmóia; si de aceea mai bine scriu: credința, ființa — in locu de *credinti'a*, *fiinti'a*. Si totusi, de economi buni ce sunt, in locu de *é* si *ó*, ce ocupa numai cate unu spaciú simplu, scriu *ea* si *oa*, ce cuprindu doue spacie, d. e. in locu: *cera frumoșă*, scriu *ceara frumoasa*. Dupa teori'a fonetica unu semnu incornuratu pôte schimba sonulu lui *a* in „ă,“ éra unu accentu de asupra lui *e* si *o* nu-lu pôte straforma in *é* si *ó*, ci trebuie scrisu *ea* si *oa*. Ai vediutu minune! Este asta ratiune economica? Este o consecintia?

Ei numera cati *u* finali, cati *i* de langa *d*, *s*, *t*? — cate accente de intonare de-asupr'a vocaleloru potu economisa? — éra de miile de córnelé la *ă*, *ě*, etc., de nenumeratele códe la *đ*, *ș*, *ț*, — de *ea* si *oa* cele destulu de dese, cu cari incarca si incurca cuvintele, schimbandu-le in totu momentulu, nici o grigie n'au!

Se vede asia dara lamuritu, cá pentru nimene nu se potriveste asia de bine proverbulu santei scripture, cá *stracura tientiarii si inghitu camil'a*, — cá pentru fariseii fonetici.

(Va urma).

Cuventu de deschidere.

rostitu prin directorulu despartimentulu Alimpiu Barboloviciu la ocașiunea adun. gen. a desp. XI. alu asociat. trans. pentru literatur'a romana si cultur'a poporulu romanu, ținuta la 16. Iuliu 1878 in comun'a Basesci.

Motto: „Latin'a ginte e Regina
Intr'ale lumei ginte mari,
Ea pórtă in frunte-o stea divina,
Lucindu prin tempii seculari.
Alecsandri.

Onorata adunare!

Orizonulu limbei romane erá intunecatu prin nuorii cei grei ai furtuneloru seculari, si numai din candu in candu 'si reversá radiele sale preste natiune, cá se aprinda in ânim'a aceleia amórea natiunei si schinteia civilisatiunei si a spiritulu natiionale. Un'a dintre ficele strabunei ginte latine, natiunea romana, a fostu sguduita intr'atata de furtunele seculare, faci'a ei cea mandra a fostu in asia mesura negrita de plesnele viscóleloru si incretita de síróiele lacrimelor, suferintieloru seculare, in càtu sororile ei nu mai poteau recunósce intr'ensa pre surcêu'a trupinei glorióse a ginte latine. Inse sórele, de si acoperitu de nuori intunecosi, totu sóre remane, si 'si concentrédia in sine radiele lucinte, pentru cá dupa resfirarea nuoriloru impeducatori, cu

*) Hătêru cuventu turcescu = favóre, gratia. Red. Tr.

atatu mai mare stralucire se se reverse preste orizonu. Asia a fostu acoperita si limb'a romana de nuorii desastreloru secularie; inse si sub nuori acoperita totu limb'a unei atarei natiuni a remasu, a careia mama strabuna Rom'a antica a condusu destinele lunei prin sciintia si prin braçiu; ea a fostu numai intunecata si impededata de a si reversá radiele sale stralucitórie, dar nici odata n'au apusu de pre orizonulu natiunei romane. Si éta suffandu spiritulu simtiului natiunale si strabatendu preste orizonulu natiunei, a resfiratu nuorii cei negrii de pre sórele lucinte alu limbei romane si stralucindu aceea din inaltimea orizonului preste façi'a natiunei romane, a stersu de pre aceea pét'a cea négra, casiunata prin furtunele secularie, si prin foculu ei divinu a secatu lacrimelae asia, càtu façi'a ei si-a recastigatu mûndrétia-i originala intr'atata, càtu representantii sororiloru ei adunati la Montpellier in societatea limbelor latine, nu numai au recunoscutu intr'ensa pre dulcea loru sora, pre limb'a romana, ci ce e si mai gloriosu pentru limb'a nóstra, premiulu cupei de argintu l'a judecatu autorelui laureatu alu cantecului gintei latine, lui Vasilie Alecsandri si printr'ensulu limbei si natiunei romane. Din dulcétia acestei bucurii cu carea este impluta cup'a limbei si ànim'a natiunei nóstre, suntemu fericiti si noi a gustá on. adunare, cá fii ai natiunei romane. Deci nici odata nu m'am simtitu asia de fericitu, asia de voiosu, de candu m'a onoratu increderea iubirei dvóstre cu directoratulu despartimentulu XI. alu asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, cá si tocma in minutulu acestu solenu, candu am onóre a salutá pre on. adunare in limb'a dulce romanésca, in acea limba, pre carea au distinsu-o sororile ei in societatea limbelor latine cu laurul invingerei. Inse unu poporu, una natiune, pre ai carei poeti i incoronédia cu laurul invingerei glorióse barbatii celebri ai sciintiei pentru farmeculu dulce alu limbei si sborulu spiritului celu inaltu, e un'a natiune plina de vitalitate si viétia; deci si natiunea romana are viétia, are viétioru; si viétiorulu si'lu va prepara, viétia si-o va asecurá singuru prin labore intinsa desvoltanda intru cultivarea limbei sale. Si ce este altu ceva scopulu asociatiunei transilvane, si prin urmare si alu despartimentulu nostru, in care suntemu intr'uniti, decátu cultivarea limbei si literaturai romane si a poporului nostru romanu tieranu. Glori'a secerata prin limb'a nóstra romana se ne impulpe spre cultivarea aceleia si a literaturai ei pre tóte terenurile activitatiei si in tóte treptele natiunei nóstre romane. Acésta se si-o recunósca de datorintia santa preotulu de pre amvonu, invetiatoriulu din scóla, jurisconsultulu, industriariulu si plugariulu. — La labóre fratiloru! fiacare se si implinésca cu scumpetate chiamarea sa, si facéndu acésta, prin lucru, cultivarea limbei, literaturai si a poporului ne va ajutá Dumnedieulu parintiloru nostri a ajunge la scopulu maretiu, care e

prepararea unni viétioru mai ferice pentru natiunea romana si eternisarea numelui ei in analele popóroru Europei civilisate. Si prin acestea, invocandu ajutoriulu Spiritului Santu, in numele Tatului si alu Fiului si Spiritului Santu, am onóre a dechiara siedinti'a de deschisa!

Adressa càtra Dn. Vas. Alesandri

la Mircesci.

Domnule!

Laurulu invingerei glorióse, care l'au seceratu limb'a romana priu penelulu poeticu alu Domniei Tale, in societatea limbelor latine, acordandu Ti-se premiulu meritatu pentru Canteculu gintei latine, in frumsetiédia si templele Natiunei romane dincóce de Carpati: prin urmare si ale despart. XI. alu asociat. trans. pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu, pentru care primesce, Te rogamu, expresiunea onórei, devotamentului si iubirei nóstre fratiesci, care Ti-le cultivamu si eternisamu pentru totu déuna, dorindu-Te ferbinte nu numai cu braçia, ci si cu ànima deschise, cá se binevoiesci a luá parte la adunarea generala a asociat. trans. pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu tienenda in Sîmleulu-Silvaniei la 4. Aug. a. c. Te rogamu cá pre unu Mesi'a alu romanismului se veni-Ti in midiuloculu nostru, spre a ve poté sarutá fruntea si manile, care au eternisatu glori'a limbei romane in concertulu natiuniloru gintei latine.

Adunarea despart. XI. alu asociat. trans. pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu tienuta in Basesci la 16. Iuliu 1878.

Alimpiu Barboloviciu,
presiedinte.

Vasiliu Popu,
actuaru.

Marele poetu binevoi a respunde in urmatóriele:

Mircesci, in Iuliu 1878.

Domnule presiedinte!

Cu mare multiamita am primitu epistol'a d-vóstra de invitare la adunarea generala a asociatiunei transilvane pentru literatur'a romana si cultur'a poporului romanu. Cu o multiamire inca mai viia a si respunde acelei amicali invitari, déca impregiurările casnice mi-ar permite se me departediu in var'a acésta dela Miresci.

Ar fi o adeverata serbatóre pentru mine, de a me gasi in midiuloculu iubitoru mei frati romani din Sîmleulu-Silvaniei; inse neputendu a me aflá in persóna acolo la 4. Augustu, gândulu si ànim'a meu voru fi la d-vóstra, aducéndu-ve urarile mele cele mai ferbinti pentru prosperitatea, marirea si glori'a romanismului!

Primiti, ve rogu, domnule presiedinte, asigurarea simtiriloru mele de cea mai inalta consideratia.

V. Alesandri.

Recenziunea unor ABCdare romanesce.

Secțiunile științifice ale asociației noastre transilvane s'au înființat. Un'a din principalele lucrări ale secțiunii filologice va fi după a noastră părere, luarea la revizuire a cartilor noastre școlare și încă din mai multe puncte-de vedere.

Ministeriul de culte și instrucțiune al României publică de unu an încoace concursuri repetite pentru unu ABCdaru, din cauza că cele introduse în România nu ar fi la înălțimea pedagogiei moderne.

Dn. docente Ioanu Popu Reteganulu începuse în „Observatoriu“ cu ABCdaru repausatului Rosisescu, introdus de către ministeriul unghurescu în școlile de stat, una serie de recenzii pedagogice. Noi l'am rogatu că se le precurme acolo și se le continue în „Transilvania“, că organu mai competent în materii de acestea. D-sa se învoi cu atatu mai usioru, cu catu se știe, că la publicațiunile literare se afla și bărbații cei speciali. Critic'a d-sale pôte se producea prea usioru anticritice; dara în fine acesta era și scopulu. Acelea potu se trece apoi la respectiv'a secțiune, care le va face locu în colónele publicațiunilor sale.

Red. Trans.

Antai'a carte de lectură și învățatura de I. Popescu.

Acăsta carte are 80 de pagini și se divide în 6 părți:

I. Pregătire pentru scrisu; trei pagini, cu diverse figuri și o pagină cu litere, adică:

Pag. 1. linii verticale și horizontale, imbinarea de linii verticale cu orizontale și figurele „ferestr'a și scar'a“, c'est'a din urma înse nu e bine făcută, căci fuscălii nu ajungu dela o latură până la cealaltă a laturilor.

Pag. 2. linii piedisă dela drept'a spre stang'a și vice versa, imbinarea acestor linii în diverse moduri, dându-și diverse forme;

Pag. 3. conține semicercuri și împreunarea acestora cu linii verticale, orizontale și piedisă*).

Pag. 4. s'eu, după cumu e numerisată, a 6-a, conține dela trasur'a paruale** piedisă (prim'a trasura dela i, u, etc.) până ce finesce totu alfabetulu micu scrisu. Aci ne aduce d-lu autoriu tóte literele, aci ne învêtia intrég'a scrisóre. În 2 rânduri aduce d-lu autoriu — pe acăsta pagină, literele legate un'a cu alt'a că unu lantiu, g înse și z fura lipsite de acestu dreptu, nu luara parte la „hora.“

Ac'est'a fu partea I, la carea amu onóre a face următoriele observari:

- a) desemnulu se începe ori unde dela (·), aci nu;
- b) erau destule și mai puțin figure, numai aceste se-și aiba obiectele reale, în natură, și încă aproape de copii;

c) literele de pe pag. 6 puteau și trebuiau se lipsesca cu totul; erau destule particulele (// i n u v j j l l), din cari se compun literele, căci: a face niște semne necunoscute, numai că se ne deprindem, și nu pentru a ști ce facem, nu e metodicu. Legea dascal'esca dice: „îndata ce arăți obiectulu, spune-i numele!“ Poftim, aci câteva obiecte, tipuri, fără de nume și prin urmărire fără întielesu. Deci: s'eu nu vei spune copilulu ce are de a face, fără vei dice: „fa asta!“ De te va întreba, i vei răspunde: „taci!“

S'eu i vei spune ce face, și atunci va merge că și cu az, buche, vede etc.; s'eu nu vei face nici un'a, nici alt'a că mène, ci vei trece la partea a II. pag. 7.

Partea a II-a formedia tractarea literelor mici, după metoda analitică. Asia fiindu, are 20 de cuvinte normale, din cari scote cele 21 litere resp. sunete principale. Primulu cuvintu normalu e „ac“ cu desemnulu relativu langa elu. Se ne însemnamu odata pentru totu-deaun'a, că: fie-care cuvintu normalu e insocitu de desemnulu relativu. Din acestu cuvintu „ac“ avem de a scote sunetele a și c. Lui „a“ i dau buna pace, cu tóte că vocalele i, u, e, o și unele consonante suntu mai usioru de scrisu că elu, ci, căci „a“ e vocală, e asemenea usioru de pronunțiatu că și celelalte vocale, și prin urmărire usioru de tractatu. Lasu d'eu pe a, căci deca vre-unu învățatoriu — lasatu se trece tóte cele 4 pag. antecedente pe sub stilulu copilulu — dreptu are dlu autoriu — va ști face fără greutate pe „a“, căci l'a mai făcutu de câteva ori.

„c“ înse nu are locu numai că membru alu cuvintulu „ac.“

Catu de greu e de pronunțiatu acestu sunetu, o știe totu natulu care și-a luat ostentela a'lu pronunțiatu fără ajutoriulu vre-unei vocale, adică că sunetu. E pré grea, nu are locu că litera începătória. Afară de acăsta greutate mai avem una: atatu literele a, c, catu și cuvintulu „ac“, ni se prezintă, și că tiparite, érași mai multe greutăți de odata!

Alu doilea cuvintu normalu e „sac“ de unde trebuie se scotemu sunetulu „s“, alu 3. „cal“ sun. l; alu 4. „car“ sunet. „r“ adică: a, c, s, l, r.

Cuvintulu alu 5-lea e „mac“, apoi „melc“, după aceea om, focu, ursu, ham, nas, cort, pat, spic, pod, gard, jug, zale, bute, vultur; de unde scotemu sunetele fundamentali; m, e, o, f, u, h, n, t, p, i, g, j, z, b și v. În tóta tractarea de până aci, se vede că dlu autoriu nu pune nici unu pondu pe litere, ca semne de scrisu; presupune că literele le voru ști copii scrie numai decatu, după preparațiunile avute pe pag. cele 4 dela începutu; nu mai trebuie deci se le punemu că se ésa óresi-cumu un'a din alt'a, ci le înprăsciemu, că fain'a orbulu, cumu ne cadu!

Pre cându tóta lumea ce scrie cu litere latine (ba chiaru și cu de cele jidovesci) știe că: u se face din i, m din n, a din o, b din l etc. pe atunci dlu

*) Nu ar fi mai bine curmedisă?

**) Ce e paruale? Dóra paralela?

Red.

Popescu sustiene că ori în ce ordine, totu trebuie se vina odata. Aci imi vine în minte ceva:

Unu cantoru nu urmăria bucurosu tipiculu; stramuta adeca cantarile. Déca-lu reflecta parintele din din altariu, că „nu asta cantare urméza,” elu respundea: „dóra si acést'a e a lui Dumnedieu!” Asia si aci:

Literele, luate cá semne pentru sunete — dupa camu suntu adeca, — sunt ordinate intorsu. Pof-timu, ce consecentia, ce afinitate afla dlu autoriu — cu respectu la forma, că-ci candu e vorb'a de litere, numai cu form'a avemu de lucru, între a si c; c si s, s si l, l si r, r si m, m si e, e si o, o si f, f si u, u si h, h si n, n si t, t si p, p si i, i si d. d si g, g si j; aci se afla, că adeca acestu din urma nu e altu ceva decatu unu g fara o; ei, dar' ilu avemu si tiparitu, poffimu aci! apoi între j si z, z si b si în fine între b si v?!

Lasamu form'a, cu tóte că: tóte lucrurile. numai în urm'a formei loru sunt, ceea ce sunt; mergemu la sunetu. Déca privimu sonorile, camu urmédia unulu dupa altulu, adeca sonulu ce'lu dau literele susu numite, în ordinea aretata, vedemu că nici aci nu e consecintia. Consecinti'a ar' fi atunci, candu ar' urma mai intaiu vocalele, că-ci ele se potu pronuncia întregi; dupa ele — fara indoiéla, siuierátorele sunt mai usióre; apoi suflátóriele; dupa aceea licuidele si în fine mutele, la cari „c“ se le inchida usi'a, adeca acelu „c“ ce o deschise dlui Popescu.

Luandu în considerare:

a) că sunetele nu stau în afinitate — luate ast-modu;

b) că literele nu stau în afinitate — luate asia;

c) că avemu de lucru cu 2 soiuri de litere — de odata;

d) că avemu mai multe greutati de odata cu formarea cuventeloru în cari occuru cate 2 consonante înainte vocalei, séu dupa ea;

e) că avemu cuvente normali si mai multu decatu din o silaba, luandu dicu aceste în considerare, trebuie se damu dreptu acelor'a ce sustienu, ca par-tea acésta (II) a Elementariului dlui Popescu, nu e chiaru practica; cu privire la întielesulu cuventeloru inse, trebuie se recunóscemu, sunt cu pucina exceptiune — usióre, intuitive si prin urmare lesne de tractatu.

Pana nu trecemu mai departe, se amintimu ceva despre desemne, icónele obiecteloru, numele carora sunt luate de cuvente normali. Aceste de buna séma sunt greu de imitatu, ba din partea copilului nici că se póte pretinde, precumu crediu că nici dlu autoru nu pretinde.

Cu aceste pana aci dise cugetu a fi disu destalu despre materi'a pusa pe 17 pagine. Nu voiu mai însemná de interpunctiuni, ci trecu la pag. 18. Aci urmédia literele Alf. micu scrisu, intaiu vocalele, apoi consonantele; dupa aceea urmédia literele mari si mici, ale Alfab. scrisu, d. e. a A, b, B etc. Literele

mari, ale Alf. scrisu, sunt de buna séma cam inflo-rite, le ar fi statu mai bine déca erau mai simple. Candu ar' fi vre-o lectiune cu litere initiale mari de ale alfabetului scrisu, asiu face-o bucurosu cunoscuta, ci asia trecu la pag. 18, unde vinu literele mici si mari ale alfabetului tiparitu, dupa ele urmédia literele straine. Totu aci vedemu mai intaiu si com'a (,) printre litere. Mai avemu aci, pe pag. 18 si 21 cuvente incepute cu litere mari de ale alfabetului tiparitu, despartite prin come. Ele dicu, sunt incepute cu initiala mare, cu tóte că singurulu „Ioanu“ e nume propriu, la ortografia inse, nici aci ca ori unde, nu me mestecu.

Trecemu la partea III a, unde sunt tractate sonorile diumetatite si cele derivate. Acésta parte contiene 11 pag. si adeca: 9 pagine se ocupa cu u si i cu sonu de diumetate; a, e, i cu sonu intunecatu; ea, ie, in, iu, ui, iau, se contopescu în unu sonu; é ca ea; ó ca oa (') apostrofulu în loculu unoru vocale; c înainte de e séu i cu sonu muiatu; d înainte de i cu sonu muiatu; s, t înainte de i cu sonu muiatu. Aci se vede că dlu autoriu a lasatu de o parte metodulu folositu în partea a II-a, adeca celu analiticu si s'a pusu a urmari metodulu sinteticu. Diceri, séu cui i mai place, propusetiuni, inca a formatu dlu autoriu cam prea lungi. Din diceri cu multu mai scurte póte se formédie bucati întregi de lectura. Trebuie se scimu ca pentru copilu si acésta e greutate, éra noi suntemu datori a'lu scuti de greutati, că-ci prin aceea ilu scutimu de mechanismu. De totu mechanismulu în cetire, cu greu vomu scuti pe copilu si prin diceri scurte, dara apoi prin asia lungi!

Mai avemu 2 pagine din partea a III-a, pag. 29 si 30. Cea dintaiu contiene versulelulu „Copilulu calaretiu,” éra a 2-a semnele ce se punu de-asupra litereloru si printre litere. Aceste semne tóte obvenira în partea a III-a; nu sciu de ce le au mai însratu si aci. Dupa mine, nici la finitulu cartiei nu au locu; regulele loru sunt prea abstracte pentru copii incepatori; déca inse occuru în scriere, le facemu cunoscute atunci, candu ne vinu întretiesute în scriere, dara nu separate. Partea a III-ea se termina cu aretarea numeriloru pana la 10, însemnati prin linie si cifre. Óre nu era mai bine, déca aretarea numeriloru se punea înainte de pag. 26 undeva, că atunci nu veneamu în contradicere cu adeverulu. Omulu are la amendoue manile diece degete; la pi-tióre éra diece, adeca preste totu elu are douedieci de degete?! De ortografia tacu si mergu la partea a IV-a carea e compusa din bucati de lectura. Par-tea acést'a e cea mai buna; aci numai atat'a mai era de doritu, cá multimea descrieriloru se fia mai tare întretiesuta de istorióre, naratiuni etc.; de altu-cumu bucatile de lectura sunt tractate bine, usioru si nu ne face superare cu cuvente din regiunile superióre. Scurtu, partea a IV-a e fórte buna, facia de partile I, II. si III.

Partea a V-a contiene numai 3 pagine, aducún-

du-ne pe cele dintain 2, literele ciriliane cu cateva exemple, éra pe pag. 3-a aduce doue bucati de lectura „Testamentul unui parinte“ si „Rogatiune.“

Partea a VI. Contiene exemple pentru deprinderea in computa, in ciclulu numeriloru pana la 10.

Acést'a e cartea dlui Popescu, carea adi e introdusa in tóte scólele romane gr. or. si in multe gr. cat. din patria.

Tóte observarile se referescu mai multu la partea a II-a, cà-ci aci e lucrulu celu mai delicatu, si la partea a III-a, aceste sunt mai defectuose. Dupa-ce 'si propuse dlu Popescu a ne dá amana unu Abcdariu compusu dupa metodulu analiticu; dupa cei-i conveni numai tractarea litereloru principale dupa acestu metodu; dupa ce voi ca acésta parte II-a se o intocmésca conformu scriptologiei mestecate, apoi se'si fi alesu baremu cuventele normali mai bine si era ceva; asia partea II, III, ba se nu dicu pré multu, si cea I. ar trebui scóse frumusieli si inlocuite prin altele mai corecte, cá asia se nu dea atat'a necasu si greutate copiiloru si se fia mai usióra si pentru invetiatoriu, sciutu fiindu, cà invetiatorii — déca voru fi toti unulu ca unulu de cualificati, dupa cumu pre-tinde metodulu analiticu — mai au inca si altu lucru, cà-ci nu e numai Elementariulu pe care trebuie se puna pondu.

Va urma.)

V e s u v u l u.

Cine nu se infioréza, audindu numai numele acestui cumplitu munte vomitoriu? De câte ori isi anuntia elu poterniculu si minunatululu jocu naturale, totu-déun'a diarierele aducu pe intrecute la cunoscentia publica acea scire spaimantatóre. Nu va fi dar fàra interesu a ne ocupa puçinu in colónele acestei foi cu descrierea Vesuvului dupa datele si scrutarile esite la lumina pana acumu, din cari vomu scóte celea mai momentuóse. Caletorindu din Neapole in directiunea sud-ostica, trecundu orasiere Portici-Resina (Herculanum) si Torre del-Greco, ajunge la Pompei si de aci in o diumatate de óra la Scafatti. Intre cetatile acestea se afla muntele Vesuvulu intr'o inaltime de 3659 pitióre. Departarea muntelui Vesuvu de cetatea Neapole e de 1 1/2 milu; éra de cetatile Pompei si Scafatti e de o óra. Cercetatorii Vesuvului pléca de regula din Pompei si dupa o cale de 3/4 óra ajungu la satulu Boscotre-Case, de unde apoi drumulu tiene numai ca 1/2 óra pana la póla muntelui. Suirea de aci pe munte in pulberea lavei e unu lucru fórte ostenitoriu si cere tempu celu puçinu de una óra. Vesuvulu are o forma rotundaplesiuga si e acoperitu cu lava. Elu nu sta in legatura cu muntii numiti Apeninii; la pólele si de laturele sale se afla orasiere susu numite, fórte avute si in stare in floritória, éra pana càtra cósta, délulu e plantatu si infrumsetiatu de vinierele celea mai fru-

móse, ce producu vinulu numitu „Lacrima Christi“ si Vino greco — celu mai renumitu in lume.

In distantia de 1/4 milu totu jurulu seu se acopere cu lava ferbinte, candu adeca vulcanulu 'si urmédia eruptiunile sale. Cu tóte acestea, regiunea Vesuvului e infrumsetiata cu plante, de óre-ce pamentulu e fórte fertile si asia devastatiunile cauate prin lava se vindeca indata. Càtra virfulu muntelui pietrile sunt totu mai ferbinti si acoperite cu putiósa, éra pamentulu aburédia. Craterulu giganticu cu straturile sale de putiósa rosia si galbina se afla tocma pe culmea muntelui, din care adese-ori se ridica càtra ceriu nuori mari de aburu. In partea de càtra apusu se afla altu munte acoperitu cu lava, care e despartitu de virfulu Vesuvului prin una curmatura afunda, de càtra orasiulu Somma. Asemenea se afla in partea apuséna si unu observatoriu meteorologicu (Reale observatorio meteorologico vesuviano) la inaltime preste nivelulu marei de 2080 urme, care observatoriu s'a construitu in anulu 1844. Unu prospectu fórte placutu se da privitoriuului din virfulu Vesuvului spre Neapole, spre mare si campi'a Campaniei càtra Sorento si Salerno. Lucretiu si Virgiliu, poetii din vechime numescu Vesuvulu „Vezeru,“ éra geografulu Strabo, care a traitu pe tempulu lui Augustu scrie, cà muntele Vesuvu atara de virfu e fórte avutu de plante, éra virfulu lui e sterpu. Esteriorulu lui are colóre cenusia si e plinu de gropi, cá si candu l'ar fi arsu foculu. De aci se póte conchide, cà acestu munte au arsu candu-va, avendu crateru vomitoriu de focu, inse finindu-se materi'a focului, s'a pretacutu in cenusia. Chiar din acésta cirenmsfantia se esplica fertilitatea lui asia, precum cenusi'a Aetnei e producátóri'a vinielor fructifere de acolo.

Dupa descrierea acésta a lui Strabo, pe tempulu lui Nero in anulu 63 Vesuvulu 'si manifestase natur'a sa prin unu cutremuru de pamentu, nimicindu o mare parte a regiunei fructifere. Mai tare au suferitu atunci cetatile Pompei si Herculanum. In anii urmatori, acestu cutremuru s'a repetitu; éra pe tempulu domnirii lui Titus in anulu 79 d. Chr. Vesuvulu a vomitu unu focu infioratoriu, care a acoperitu cu lava ardiatória si cenusia tóta regiunea. Atunci s'au acoperitu cetatile Pompei, Herculanum, Stabiae si alte orasie frumóse. Marele naturalistu Plinius a peritu in midioloculu aburelui spaimentatoriu esaminandu acea catastrofa. Éta cumu enaréza nepotu-seu Plinius intr'o epistola adresata istoricului Tacitu, acelu mare desastru: „S'a escatu unu cutremuru infioratoriu de pamentu — dice elu, — sórele s'a prefacutu in intunereculu noptii si a fostu astupatu de nuori grandiosi de cenusia. In acea intunecime, flacare de focu sborau din internulu muntelui, se vedéu fulgere schinteitóre, marea siuiera, stancele de metale se topéu, vaietele barbatiloru, muieriloru si ale copiiloru fugatori se audiau in tóte partile; in loculu cetatiloru frumóse cu vile si cam-

piale lor fructifere se ridicau munti de cenusia, totulu era unu ce intristatoriu si infioratoriu . . .“

Din acestea potemu conchide, cã atunci s'a schimbatu form'a muntelui si s'a nascutu virfulu lui, care astadi se numesce „Vesuvu.“ De atunci Vesuvulu in mesura mai mare ori mai mica si-a repetitu mai de multe ori eruptiunile sale. Asia sub domni'a lui Septimiu Severu a. 203, dupa aceea in a. 472 si mai tardiu éراسi in evulu mediu. Eruptiunea cea mai infricosiatã s'a intemplatu in an. 1631, care a tienutu mai o luna de dile. Inse inainte de acésta muntele a fostu in linisce 131 ani, in care tempu la anulu 1538 langa Pozuoli de odata s'a ridicatu din pamentu Monte-nuovo (muntele nou), ér in Sicili'a muntele Aetna totu lucrã necontentitu. Cu ocasiunea acelei eruptiuni s'a produsu unu nuoru de aburi, care s'a intensu preste 12 mile □. Din internulu muntelui au esitu siese riuri de lava, cari au ingropatu mai multe orasie. Aprópe 4000 ómeni au peritu, éraventulu a dusu cenusi'a pana la tiermurii marei adriatice, ba dupa cumu se vorbesce, chiar pana la Constantinopole. In anulu urmatoriu 1632 Aetna inca a inceputu a lucra, cu tóte ca pre candu Vesuvulu larmuiã, Aetna cam pausã. In a. 1660 lav'a incepù a curge fóra nici unu mugetu, care circumstantia se esplica de acolo, cã fluviulu si-a luat calea pe celea trei crepatari betrane si asia nici unu obstaculu nu avuse nu i-a statu nimicu in calea sa. Periculósa a fostu si eruptiunea din a. 1707 inceputa in Maiu si terminata abia in Augustu, candu acumu Neapole se astupase cu cenusia. Asemenea eruptiunea din an. 1766 s'a inceputu in Martiu si cu pucina pausare a duratu pana in Decembre. In a. 1779 saréu stancesardietórie cu gramad'a din crateru pana la inaltime de 2000 pitióre, candu in satele vecine, caldur'a era nesuferibila, omulu de abia putea se resufe, tusiã necontentitu si ametiã de capu. Paserile peria; aburi gigantici in form'a steleloru se ridicau din mnnte. In nóptea de 6. Aug. acelui anu se vedé falfaindu de asupra muntelui unu globu de focu, care semanã multu cu lun'a resarinda. In cealalta nópte o plóia mare infricosiatã cu sunete cumplite, éravstropii de plóia casiuna rane de focu. In diu'a urmatória 8. Aug. a. 1779 s'a produsu unu tunetu teribile, care a causatu in Neapole derímarea multoru edificie si spargerea multoru ferestri. Dupa acelu tunetu a saritu una columna de flacari, de 3 ori mai inalta decãtu muntele, dupa cumu marturisesce martorulu ocularu Hamilton.

Eruptiunile mai dincóce ale Vesuviului s'au intemplatu in anii 1804, 1805, 1822, 1850, 1855, 1858, 1861 si 1872. In a. 1822 a vomitu o plóia cu cenusia asia de mare, in cãtu in Neapole diua trebuian ómenii se aprindia luminele cá se se vedea, éravcenusi'a s'a intinsu in distantia pana la 105 mile italiene. Prin eruptiunile dela a. 1850 pana 1861 craterulu de susu s'a cufundatu in diosu la distantia de 180 pitióre. In a. 1861 au patimitu fórté orasielulu

Torre del Greco. In a. 1872 directorele observatoriului de pe Vesuvu, profesorele Palernu, pre langa totu periclulu ce 'lu amenintiã, nu si-a parasitu loculu seu de observare asupra semneloru premergatorie si inceputulu eruptiunei, despre care scrie urmátórele: „In 23. Maiu la 3 óre d. a. a inceputu se ésavlav'a din partea sudica dintr'o crepatura angusta a unei stance. Acea crepatura s'a vediutu desu de demanétia aprópe de craterulu celu mare si s'a facutu sub cutremurari de pamentu, care au tienutu 48 óre. Cãtra séra crepatur'a era asia de mare, in cãtu facù altu crateru. Cãtra mediulu nóptei acestu crateru impreuna cu celelalte presentã unu fenomenu fórté frumosu. Partea din susu era incungiurata cu focu, din care s'au facutu mai multe përaie de lava, si acestea se versau in tóte partile in diosu. Cautandu prin perspectiva, muntele infaciosiã una jocarã de focu. De cãtra diua eruptiunea a incetatu, inse in interiorulu muntelui se audia unu murmuru fiorosu. Acestu murmuru facù nu numai pre ómenii din Torre del Greco se petréca tóta nóptea in pitióre, ci chiaru si regele priví fenomenulu din culmea muntelui Capo de Monte langa Neapole, unde se afã palatulu regescu.

Candu Vesuvulu 'si anuntia eruptiunea sa, o frica mare cuprinde pre toti locuitorii acelei regiuni. Avutii si seracii parasindu'si bunurile si vetrele loru fugu in tóte partile, cá se scape de periclulu ce li amerintia. Aici unu tata ori mama cu ânima franta si desperata isi cauta copii perduti; colo betrani nepotintiosi se róga de ajutoriu spre a putea scapa dinaintea diluviului de focu, si asia bietulu poporu fuge sermanulu in cete numeróse cãtra Neapole, unde auctoritatile civili si militari facu totu ce se póte pentru scaparea loru.

Siomecut'a mare, finea lui Iuliu 1878.

Elia Popu,
invet. normale.

Din comitatulu Bistriti'a-Naseudu.

12 Iuliu 1878.

Domnule Redactoriu!

La noi romanii de dincóci de betranii Carpati, sunt rari, nu dilele, catu mai multu momentele de mangaiere, momentele de bucuria sufletésca, pre orisontulu vietiei bisericesci, scolari si sociali, — éravde viétia politica nu póte fi vorb'a.

Si tocmai pentru-cã sunt rari atari momente cari revarsa in ranele ânimeloru nóstre toplesite de amarire sufletésca cate unu picuru de balsamu alinatoriu, se cuvine, cá totii cati amu remasu ne atinsi de crassulu pessimismu, — se ne comunicamu unii altor'a multiamirile nóstre.

Triumfulu eluptatu de curendu de mus'a romana dela Mircesci, in concertulu museloru latine dela

Montpellier, — justifica pe deplin asertulu de mai susu, firesce intr'unu cercu de activitate cu multu mai inaltu, intr'unu sensu eminentu literariu.

Dar' se nu me estindu prea departe! Vorb'a este de imbunatatirea spirituale a starei institutului preparandiale gr. cat. din Gherl'a. Se me esplicu: Este cunoscutu tuturor romaniloru din Transilvani'a, ca Naseudulu indata cu inceputulu absolutismului de candu datéza de comunu si inceputulu scóloru nóstre, dete acestora invetiatori si inca buni, dupa imprejurarile timpului de atunci. — Invetiatorii esiti din preparandi'a Naseudului, condusa dela 1858—68, de dester'a mana a bravului ei profesoru B. Petri, a inplinitu pe deplin scaderile vedite pe ici colea in instructiunea poporale. Dar' apoi la atat'a au si ramasu scólele nóstre din dieces'a Gherlei si cu densele mass'a poporului. Cà-ci cu stramutarea institutului pedagogicu dela Naseudu la Gherl'a, in locu se se fi stramutatu si spiritulu si disciplin'a, adeca poterile de instructiune, dejá bine otielite in sfer'a loru de activitate, au inceputu a se dispune la catedrele profesorali dela institutulu pedagogicu Gherlanu totu ómeni tineri, fara nici-o pregatire de Dómne-ajuta, intielegu pregatire pedagogica; teologi tineri, absoluti de prin seminariale catolice de prin Pesta si aiurea, unde firesce abstragundu dela aceea, ca se ocupara mai multu cu dogmele si cu institutiunile bisericeii catolice, dar netrechndu-le nici prin minte ca voru fi aplicati cá profesori de preparandia, nu se mai ocupara cu studia didactice si pedagogice.

Nici cu atat'a nu e destulu. In Gherl'a dupa cumu m'am informatu insu-mi, dispusii de profesori se incarcara si cu alte officii diecesane (actualulu administ. alu St-Margitei) si asia timpulu care li-ar' fi remasu spre perfectionare pre cale autodidactica, ilu folosira la alte lucruri, esactorali, consistoriali etc. De aci nu e mirare, ca intregu contingentulu de invetiatori datu de acésta preparandia dela 1868 pana astadi, nu 'si cunósce, si apoi firesce nici nu 'si póte implini chiamarea. Esceptiunile sunt fórte rari. Celu ce au asistatu la vre-unu esamenu, datu de vre-unu invetiatoriu esitu din preparandi'a gherlana, va cunósce usioru pre magistru, din discipulu. Eu unulu si cu mine alti cari cugetamu ca pricepemu cate ceva din instructiunea poporale, ni-amu convinsu despre tristulu adeveru. Se ne mai miramu apoi, ca, poporulu nostru nu voiesce se'si dea pruncii la scóla si se dea plat'a dascalului; ca-ci precumu bine dice: nu cunósce nici unu sporiu. Si apoi de unde se si póta face sporiu bietulu dascalu, candu elu numai cu numele e dascalu, ca-ci candu 'lu intrebi de metodu istoricu, geograficu, ori alu calculatiunei, de alu sciintieloru naturali, elu iti respunde ca de acelea n'a auditu in preparandia, ci numai de metodu scriptologicu.

Asia firesce ca nu potea merge. Neindestulirile poporului cu progresulu invetiatoriloru, se vede ca au ajunsu si la urechile venerab. consistoriu gherlanu,

ceea ce deducemu din impregiurarea, ca precumu amu intielesu, ba chiaru scimu, cu inceputulu anului espiratu scol. 187⁷/₈ vener. consist. episcopescu a dispusu fórte nimeritu de profesoru preparandiale pre D. Basiliu Borgovanu, unu tineru bine cunoscutu prin partile nóstre inca de pre candu finise in Naseudu studiale pedagogice sub Petri, apoi totu aci gimnasiulu cu celu mai stralucitu succesu; dupa aceea asculta intre altele studia filosofico-didactice la universitatea din Vien'a si Bpest'a. Pregatirea D. Borgovanu pe terenulu pedagogicu dupa principiale moderne o potu cunósce altu-cumu si cei cari nu au avutu ocaziune a'lu cunósce in persóna, din opsiorulu dsale, lucratu in decursulu a. c. in graba si din imperativa necesitate: „Metodulu computului in scóla poporale.“ Gherl'a 1878, din care se vede (vorbindu cu cuvintele unei critice facute asupra cartei in Bukovinaer paedagogische Blaetter Nr. 3 si 4 pag. 38—39) ca autoriulu nu este patrunsu numai de principiale moderne, pre cari radima scóla popolara, dar ca si intielege cumu se potu pune in praxa aceste principia etc. Dreptu ce gratulamu preparandiei din Gherl'a si multiamimu venerat. consistoriu pentru acésta alegere nimerita, asecurandu ambe partile, ca si-au aflatu in d. Borgovanu pre profesorulu adevveratu, carele va sci se ridice cu ajutoriulu vener. consistoriu institutulu preparandiale la inaltimea chiamarei sale. Si acestea tóte sunt caus'a bucuriei nóstre. Altu-cumu trebue se recunóschemu, ca institutulu acesta ca multe alte de asta natura, a fostu si mai este si astadi lipsitu de multe mijlóce subsidiari in invetiamentulu preparatoriu pentru invetiatori buni. Si pre catu este bucuri'a de mare, pre atatu ar' fi durerea, candu, dupa cumu se camu intempla, din considerare faci'a de alti individi, s'ar' incerca vre-o suplinire nenimerita, spre daun'a nóstra, a invetiamentulu si imputarea autoritatiloru nóstre.

La atare nefericita incercare, la carea nu ne asteptamu, nu amu lipsi a da spreziune simtiementulu nostru de durere.

Unu Naseudeanu.

Chronic'a scolastica din Romani'a.

Din conspectulu ce publicaramu si noi in Nr. 16 pe pag. 192 s'a vediutu, ca in scólele Romani'e incependu dela elementarie pana susu la universitati, invetiara in a. 187⁷/₈ aprópe la 100 de mii scolari si studenti, dintre carii 558 au fostu la cele done universitati, dela Bucuresci si Iasi. Mai invétia si in Franci'a, Belgiu, Itali'a, Germani'a celu pucinu un'a miie de teneri romani.

Este usu vechiu in Romani'a, ca in 29 si 30 Iuniu st. jul. se se tiena solemnitatea impartirei de premie la tenerimea de ambele sexe si inca déca se póte, in presentia Domnului terei. Intocma se

intemplă si asta-data. Monitorulu oficială descrie solemnitătea din 29 Iunie așa:

. Dîu'a de 29 Iunie fiindu, in toti anii, destinata pentru solemnitătea distribuiri premielor școlare, in anulă acestă di s'a serbatu, că si in anulă trecută, in palatulu universitatiei (sal'a Senatului), pentru tôte școlăle de baieti din capitală, conformu programulu publicatu mai dinainte prin „Monitoru.“

In acêșta di, cu multu mai nainte de or'a ficșata prin programu, atatu sal'a Senatului josu destulu de spătioșă, catu si tribun'a publica susu, erau pline de asistenti si de tôte clasele societătiei, asteptandu deschiderea solemnitătiei. Intre asistenti se vedea figurandu dn. primu-presiedinte alu inaltei curti de casatiune, dn. Calenderu, membru, si alti inalti functionari.

M. S. Domnitorulu esprimandu inalt'a dorintia de a asista, ca si alte dati, la aceste solemnitati școlare, la orele 12 si jumătate a si sositu insocitu de dn. maresialu alu curtiei si de unulu din adjutantii domnesci; la coborire din trasura a fostu salutatu de music'a gardei civice si la scar'a principala, primitu de catra d-nii ministri de interne si instructiune, dn. rectoru alu universitatiei, dnii membrii ai consiliului permanentu de instructiune si dn. directoru generale alu ministeriului instructiunei, care au insocitu pe Mari'a Sa, in sunetulu musiciei, pana in sal'a solemnitătiei, unde Mari'a Sa 'si-a luatu loculu in faci'a tronului pe estrad'a facuta inadinsu, avendu la drépt'a pe dn. ministru de interne si la stang'a pe dn. ministru de instructiune.

Solemnitătea s'a inceputu prin esecutarea „Cantulu gintei latine,“ de distinsulu nostru poetu V. Alesandri, de catra elevii conservatoriului de musica si de ai celorlalte coruri insocite de orchestra, compusa din profesorii si elevii conservatoriului.

Dupa acêșta dn. Aronu Florianu, vice-presiedintele consiliului permanentu de instructiune, inaintandu in faci'a Mariei Sale, a pronunțiatu urmatoriulu discursu:

Prea inaltiate Dómne!

Presenti'a Auguste Persóne a Mariei Vóștre la acêșta solemnităte consacrata tinerimei studióșe din diferitele institute de instructiune si educatiune din capitală, spre a'si lua recompens'a diligetiei si labórei depuse in cursulu anului școlariu trecută, este prob'a cea mai evidentă de viulu interesu ce Mari'a Vóștra pórtă progresulu si prosperitatii morale si materiale a țierei, care cu tóta sigurant'a si-a incredintiatu destinele in manile Mariei Vóștre.

Candu devis'a timpulu in care traimu este progresulu si cea mai mare posibilă desvoltare a activitatiei omenesci, era fórté naturalu că, dupa esemplulu natiunilor civilizate, se se creeze si in Romani'a felurite institute de cultura, in cari tinerimea se'si póta desvolta si a'si face utile facultatile sale fizice si intelectuale spre onórea țierei si binele umanitatiei.

Seculii trecută, Prea Inaltiate Dómne, n'an fostu, din nefericire, nici de cumu favorabili progresulu si culturiei Romaniei; si pe candu alte natiuni rivalisau intre densele spre a'si intinde sfer'a ideilor si cunoscintelor si a se intrece unele pe altele in descoperiri si inventiuni, de cari ne minunamu astadi, romanulu cu arm'a la bratiu se luptă cu eroismu pentru independenti'a țierei, pentru libertatea si chiaru esistenti'a ei.

A trebuitu se vina timpă de resuflare, de linisce si pace, pentru a se potea funda si in Romani'a școlă si institute de diferite ramuri ale cunoscintelor omenesci, de arte si sciintie, si apoi prin zelu si activitate a rescumpera timpulu si a deveni demna de a figura că membru cautatu si respectatu in concertulu țierilor culte.

N'avemu pretentiunea, Prea Inaltiate Dómne, de a compara tinerele nóștre institute de instructiune si educatiune, cari datéza abia de eri-alalta eri, cu ale altor țieri mai inaintate si cari sunt fundate si functionéza de sute de ani; dara, multiamita impulsiei patriotice si nationale a guvernulu, potemu constata cu o modestă bucuria, că ele, dupa conditiunile in cari se afla, 'si dau fructele dorite si asteptate cu sete de intrég'a natiune.

Astu-feliu școlăle rurale dau pe totu anulă cate unu numeru insemnatu de copii dotati cu cunoscintele elementare cerute de program'a oficială; din școlăle primare urbane de ambe secse ese pe fia-care anu unu numeru si mai mare de baieti si fete, cari si-au procuratu cunoscintele necesare cerute de o cultura mai iugrijita; seminariile dau preoti petrunci de misiunea lor si demni de a invetiá pe poporu religiunea si a propaga moral'a evangelică; din școlăle de agricultura esu tineri cu cunoscintie teoretice si practice pentru esplotarea bogatiilor pamentului; școlăle de meserii si profesiuni primitu că peste puținu se va emancipa industria romana; gimnasiile si liceele prepara cu succesu pe tineri pentru specialitatile universitare, pentru necesitatile Statulu si pentru a se forma o elita de barbati, cari se dea tonu societătiei; in fine școlăle normale de baieti si fete prepara invetiatori si invetiátore, dotati cu cunoscintie pedagogice, metodice si didactice.

Fiiindu recunoscutu, Prea Inaltiate Dómne, că cultur'a si civilisatiunea mai inaltă nu se improviséza, romanulu modestu nu pretinde a face sfortari imposibili, ca se ajunga curendu marile ideale din secolulu lui Pericle, Augustu si Ludovicu XIV; dara cu credinti'a in Dumnedieu si cu speranti'a in stimularea si incuragiarea guvernulu, aspiratiunile lui tindu că prin munca si labóre, prin rabdare si asteptare, celu puținu se se apropie de acei ómeni mari, cari au ilustratu acele secole ce nu se voru sterge nici odata din memori'a umanitatii, si voru fi totu-deaun'a ideale si modelle de imitatu.

Despre inteligenti'a, atitudinea si curagiulu romanulu avemu probele cele mai stralucite si mai

apropiate, cele doue victorii reportate in dilele trecute: un'a pe campulu de batalie, unde armat'a romana sub comand'a Mariei Vóstre, s'a incarcatu de gloria pentru eroismulu seu, si alt'a pe campulu literariu castigata de simpaticulu poetu Alesandri cu ocasiunea concursului intre natiunile de origine latina pentru compunerea cantului ginteii latine. Aceste doue victorii, dupa ce au trimbatiatu in lume numele de romanu, geniulu si talentulu lui, si au incarcatu de gloria pe victoriosii luptatori, voru implea doue pagine din cele mai frumoase ale istoriei nationale, spre a servi de exemplu generatiunei contimporane si celoru viitoare si a fi unu monumentu sublimu pentru intrég'a natiune romana.

Terminandu, nu potu a nu ve adresa cateva cuvinte, si voue eleviloru, cari prin diligentia in studiu si bun'a conduita in cursulu anului scolariu espiratu, ati meritatu distinctiunea de a fi recompensati pentru ostenelele vóstre. Veniti acumu de primiti premiile ce vi s'au destinatu, si nu uitati, cá prin tr'acést'a ati luat obligatiunea, cá si in viitoru pana la finele carierei scolare, prin zelu si activitate, se fiti demni de a participa la asemenea onóre. Pastrati in adanculu inimei vóstre recunoscinti'a cea mai curata pentru parintesc'a sollicitudine si amóre, cu care Prea Inaltiatulu nostru Domnu a bine voitu a presida acésta solemnitate si a incununa labórea si silintiele vóstre. Aduceti-ve totu-deaun'a aminte de intielépt'a povatia ce v'o dá poetulu filosofu din anticitate:

Qui cupit optatam cursu pertingere metam.
Multa fecit, tulitque puer, sudavit et alsit.

Sapati adencu in ánim'a vóstra trinitatea cea nedespartita pe care o forméza: Dumnedieu, Patri'a si Justiti'a, care se ve fia stéu'a polara, spre a ve conduce la portu pe marea furtunosá a vietiei, fia publica, fia privata. Numai astu-feliu veti deveni crestini adeverati, ómeni buni si cetatieni patrioti si onesti spre onórea tieriei si binele umanitatiei.

Traiésca Roman'a!

Traiésca Mari'a Sa Domnitoriulu!

Traiésca Mari'a Sa Dómn'a!

Dupa acestu discursu M. Sa Domnitoriulu a bine-voitu a respunde in terminii urmatori:

„Domniloru profesori!
Domniloru institutori!

Simtiu o deosebita multiamire a Me afla in mijloculu tinerimei studióse in diu'a impartirei premiiloru, si a potea incununa cu man'a Mea silintiele si diligentia la invetiatura.

Mari si, pentru tier'a nóstra, pururea memorabile evenimente M'au impiedecatu anulu trecutu a Me afla in capitala in timpulu acestei solemnitati, dara si atunci amu serbatu diu'a de astadi in acea parte a tieriei, care a fostu in totu-deaun'a cuibu de vitejie si de fapte romanesci, in Olteni'a, ai carei fii rivalisandu in curagiu si abnegatiune cu fratii loru

de dincóce de Oltu si de dincolo de Milcovu, au justificatu inca odata vechiulu loru renume.

Puçine cuvinte voi avea de adaogatu la cele ce ve diceamu acumu doui ani, spre a lauda zelulu si activitatea d-vóstra, dloru profesori si dloru institutori: spre a imbunatati silintiele si aplicatiunea vóstra la invetiatura, iubiti copii, prin care voi faceti nu numai fericirea parintiloru vostri, dara prin care veti potea intr'o di deveni cetatieni buni si folositori ai Patriei.

Frumós'a si nepretiuít'a comóra a stravechiei nóstre mariri s'a mai inavutitu, in cursulu anului incetatu, cu noue si stralucite fapte si astu feliu presentulu, destainuindu ne trecutulu, ne-a deschisu portile maretie ale viitorului, catra care man'a nevediuata a provedintiei a condusu pnrurea natiunea nóstra, facénd'o se invinga pana in sfirsitu tóte greutatile.

Pe de o parte, vitejii nostri osteni impletea érași dafini pe gloriósele loru stéguri si faceau cá betran'a Dunare se tresalte din nou la numele de romanu, éra pe de alt'a bardulu nostru nationalu ducea acestu nume neperitoriu in tierile departate si inrudite, unde elu culegea inflorit'a cununa a museloru. Acestu nume de romanu, cuventatu astadi cu stima si cu respectu in tóte partile, voi trebue dara, iubiti scolari, se ve siliti a'i face onóre, imbogatiendu ve mintea, desvoltandu-ve si cultivandu-ve inteligenti'a, intarindu-ve ánim'a cu morale si religióse precepte, cu mari si patriotice exemple.

Éra d-vóstra, d-loru profesori si d-loru institutori, cari inzestrati si inarmati junimea ce ve'este incredintiata cu valórea sciintiei, cu poterea si credinti'a in Dumnedieu, in adeveru si in virtute, aveti un'a din cele mai importante missiuni in Statu si meritati astu feliu cea mai de aprópe sollicitudine din parte'i. Fiti siguri, domniloru, cá un'a din cele mai constante preocupatiuni ale guvernului Meu este si aceea, de a ve inlesni, pe catu se va potea mai multu, implinirea cu succesu a nobilei d-vóstre sarcini, punendu-ve, pe catu se va potea mai bine, in positiune de-a ajunge la scopulu caruia v'ati devotatu.

Societatea intréga ve va fi astu-feliu recunoscátóre de bun'a directiune ce veti da acestoru tinere fiintie, si dens'a va bine-cuventa ostenelele d-vóstra.

Aci in scóle odraslescu fragetele lastare, cari 'si voru desfasiura mai tardiu numerósele loru ramure in tóte directiunile activitatiei nationale; faceti dara cá aceste lastare se devina intr'o di puternicii stejari, sub cari se se póta umbri cu incredere si cu mandria scump'a si iubit'a nóstra mafna, Roman'a."

Acestu respunsu, plinu de patriotismu si incuragiare pentru domnii profesori, tu intreruptu de mai multe ori prin aplause prelungite.

Indata dupa respunsulu Mariei Sale s'a facutu apelulu nominalu alu eleviloru de premiatu, cari s'au presentatu succesivu de si-au primitu cununele si premiile din manile M. S. Domnitoriului.

Premiatii I cu cununa erau salutati la incununare

de catra music'a gardei, éra premiatii absolventi de licee, seminariu, scólele comerciale si normala, pe langa premiele date de ministeriu, au mai primitu si cate unu deosebitu premiu din partea M. S. Domnitoriului, consistandu in carti, atlase si tablouri, premie tramise anume de Mari'a Sa pentru acésta ocaziune, ca semnu de mare interesu si inalta sollicitudine ce are pentru instructiune in genere si pentru elevii diligenti in parte.

Dupa terminarea acestei solemnitati, Mari'a Sa adresà cate-va cuvinte unora din domnii profesori si apoi parasí sal'a in urarile asistentiloru si canteculu muziceii, fiindu condusu pana la scar'a de josu de aceleasi persóne cari 'L-au intempinat la intrare.

In temnitia.

Scrisu-mi-a fostu ca 'n viétia se nu mai amu parte
Macaru o di buna se dicu c'am traitu,
Ci spre chinu, necasuri si spre suferintia
Fàra nici o mila sórtea m'a menitu.

Dara cu rabadare si resignatiune
Voiu goli paharulu implutu cu veninu,
Avenu consciintia, cà pe santu altariulu
Dieitatiei mele viati'a mi-o inchinu.

Cernautiu in 10 Augustu st. n. 1878.

C. Morariu.

Adunarea generale a asociatiunei
transilvane pentru literatur'a si cultur'a poporului
romanu.

Acésta adunare se tienù pentru a. c. la orasiulu Sîmleu in comitatulu Selagiului, in 4 si 5 Augustu si a fostu una din cele mai bine cercetate. Intru asteptarea proceseloru verbali ale adunarei, noi amu lipsitu pana acumu a descrie decursulu aceleia, precumu facura celelalte foi periodice romanesci de dincoce de Carpati; éra procesele verbali nu s'au potutu publica pana acumu, din cause independente de vointi'a redactiunei; ele inse, de si mai tardioru, ne voru veni de siguru, éra lectorii voru fi desdaunati chiaru prin coprinsulu loru carele, déca vomu reflecta la regiunea in care se tienù adunarea, precumu si la relatiunile ethnographice ale aceleia, este mai interesantu decatu multe altele din trecutu; cà-ci déca de es. din regiunea Brasiovului, ori de pe la Sibiiu, Blasiu, Alb'a, Fagarasiu, Nasaudu, Deva, Abrudu, Reginu, Lugosiu, Aradu etc. Se voru aduna la unu locu cate 5—6 sute de romani, barbati si femei la vreo serbare nationale literaria si scientifica, nu va fi nici-o mirare; dara candu cu asemenea scopu vei vedea adunatu acelasu numeru, séu si

mai mare in regiuni mai departate de centruri, cà in Siomcut'a, Sîmleu, Satmariu, Sigetulu-Marmatiei s. a., satisfactiunea si bucuri'a trebue se fia firesce indoitu mai mare, si credinti'a in vitalitatea natiunei se crésca in aceeasi proportiune. Una proprietate caracteristica mai avù adunarea nóstra dela Sîmleu: cà óspetii romani fusera primiti cu tóta buna-vointi'a si de catra populatiunea magiara, carea pre catu se pare, mai nu pricepe de locu aprigele dissensiuni romano-magiare din Transilvani'a, care in adeveru sunt si remanu, celu puçinu pana acumu, neintielese de tóta lumea.

In acésta adunare s'au tienutu doue dissertatiuni istorice despre scóle si de mersulu civilisatiunei la romani, de catra dnii profesoru dr. Grigorie Silasi et dr. Iosifu Hodosiu; s'au votatu cà si in alti ani, mai multe burse pentru studenti si subventiuni pentru inventiacei si sodali dela diverse professiuni industriarie; s'au inscrisu membrii noi si s'au incassatu 628 fl., suma considerabile destulu, déca vomu reflecta si la spesele póte de una miie fiorini, pe care confratii nostri locuitori din acea regiune le facura cu nobilele scopu de a recepe cu tóta demnitatea pe óspetii veniti din tienuturi departate, cumu si a inaltia prestigiulu adunarei si a'i imprime timbrulu nationale, ceea ce le si succese preste tóta asteptarea, mai alesu candu si discussiunile in siedintiele publice, si petrecerea la més'a comuna, si balulu de a dou'a di decursera cu tóta moderatiunea si demnitatea.

Una singura impregiurare fu regretata de toti cei adunati: cà eminentii nostrii dni presiedente prepositulu Timoteu Cipariu si v-presiedente Iacobu Bologa impedecati din cause grave, n'au potutu participa si conduce acea adunare in totu respectulu memorabile, si asia dens'a isi alese unu presiedinte ad hoc.

BIBLIOGRAFIA.

Din tipografi'a Römer & Kamner se potu trage urmátoriele carti:

Manualu asupra procedurii in cauzele mai menunte procesuali civile (Articulu de lege XXII. 1877) scrisu pre sém'a poporului romanu, in specie pentru judecatoriele comunale de Iosifu Popu, jude cercuale regescu. Pretiulu 80 cr.

Handbuch über das Verfahren in Bagatellangelegenheiten (Gesetzartikel XXII vom Jahre 1877) geschrieben für das Volk, insbesondere zum Gebrauche bei den Gemeindegerichten von Iosef Popu, königl. Bezirks-Richter. Deutsch von Julius Reich, geprüfter Richter. Preis 80 kr.

Carte de lectura romanéscă pentru clasele gimnas. inf. si reali I, II. o. III, IV. broch. 50 cr.

Gramatic'a romana pentru clasile gimn. part. form. de Munteanu, broch. 80 cr.

Gramatic'a romana pentru clasile gimnas. part. sint. de Munteanu, broch. 1 fl. 15 cr.